

Compareixença: La persona al centre de les polítiques del Departament en un context de nous problemes socials i nous contextos polítics

Senyores i senyors diputades i diputats, directors i directores generals, secretaris sectorials i secretari general del Departament, membres de l'equip del Gabinet:

RECORDS PER LA DOLORS I RECORD DE LA SITUACIÓ D'ANOMALIA POLÍTICA

Abans d'iniciar el contingut de la meva compareixença, vull recordar la situació d'anomalia en què vivim. La meva predecessora, la Dolors Bassa, continua en presó en un abús de figures preventives judicials només pel fet de posar unes urnes per donar sortida al sentit majoritari del poble català que vol decidir el seu futur de manera democràtica. Hem estat 7 mesos sense Govern perquè aquest s'ha vist obligat a exiliar-se o bé patir presó, hem patit 7 mesos d'intervenció antidemocràtica del 155, i fins aquesta setmana no he pogut visitar la Dolors Bassa per poder fer el traspàs que es fa sempre que hi ha un canvi de Govern.

Vull remarcar que estem en una situació anòmala, que seguim en un conflicte polític obert. Però més enllà d'aquest apunt, que és molt important, afronto la compareixença per explicar els projectes que impulsarem des del Departament de Treball, Afers Socials i Família.

NOUS PROBLEMES SOCIALS I CONTEXT POLÍTIC

- Hem passat una llarga crisi que, tot i la millora de la situació econòmica, ha creat noves situacions de risc social:
 - o Tot i que els darrers anys s'ha anat reduint el nombre de persones en situació d'atur, ara en tenim moltes més que porten a l'atur massa temps. 220.000 persones es troben en situació d'atur de llarga durada.
 - o Més de 400.000 treballadors amb feina es troben en risc de pobresa. Avui, tenir una feina no és una garantia per evitar aquesta situació.
 - o Ha augmentat el treball a temps parcial involuntari, més de la meitat de les persones que avui tenen una feina a temps parcial és perquè no en poden trobar una a jornada completa.
 - o A més, entre 2009 i 2017 els sous reals han caigut més del 10%. Això explica en gran part el fenomen de treballadors en risc de pobresa, i amb ells moltes famílies amb infants a càrrec.

- Quan el món del treball ja no ofereix la capacitat de viure amb uns nivells d'ingressos dignes, els serveis socials es veuen tensionats. Avui tenim nous conceptes de pobresa com la pobresa energètica, la pobresa habitacional, formes que en el fons identifiquem i que formen part del canvi

social i la societat postcrisi. Quan el mercat laboral ofereix menys oportunitats, els problemes socials clàssics s'agreugen, les persones es jubilen amb pensions que no els garanteix romandre fora del llindar de pobresa, les famílies pateixen més, els joves tenen més risc d'estar en situació d'atur o de pobresa. Si tot quedés només en mans de l'economia dels mercats, sense l'acció dels serveis públics i del tercer sector, encara tindríem moltes més persones excloses de la nostra societat.

- A més, les noves situacions mundials fan que hi hagi persones que venen al nostre país en situació de vulnerabilitat. La migració ara mateix no respon únicament a les lògiques econòmiques de fa uns anys, on el mercat laboral feia efecte crida. Avui ens trobem amb una triple crisi migratòria: refugiats i migrants econòmics a la frontera sud; una crisi de refugiats que venen per moltes altres vies fugint de llocs on no se'ls respecta els seus drets humans bàsics, i el nou fenomen dels adolescents i joves migrants que venen sense referents familiars.
- Aquesta societat reclama una forma millor de gestionar la complexitat i la diversitat, i cada cop som més exigents en la defensa dels drets de les persones, sigui quina sigui la seva orientació sexual o la seva identitat de gènere. Com a societat, també hem de gestionar la diversitat en les formes de família, entendre les vulnerabilitats que poden tenir les famílies *monomarentals*. Avui les dones encara pateixen la xacra de la violència masclista i les diferents bretxes de gènere. A més, la societat acaba carregant sobre l'esquena de les dones totes les tasques de cura de les persones dependents i dels infants. Dins d'aquesta complexitat, hem d'atendre una major diversitat de llengües, orígens i formes de veure el món. A més, la societat vol que les discapacitats no siguin cap obstacle i que tothom tingui les mateixes oportunitats.

LA SITUACIÓ ES TROBA AGREUJADA PEL 155 I LES LLEIS DEL TC SUSPESES

A més, la situació en què ens trobem es veu agreujada per un 155 que durant 7 mesos ha paralytitzat gran part de l'activitat de la Generalitat i del Departament. Patim un endarreriment en projectes clau per a les persones, com el Reglament de la renda garantida. La suspensió de lleis per part del Tribunal Constitucional, com la de la pobresa habitacional i l'energètica, per esmentar-ne només una de les 47 suspeses, ens treuen eines legislatives per poder afrontar les necessitats socials dels catalans. Aquestes suspensions afecten directament en el fet que encara no tinguem implementada l'Agència Catalana de Protecció Social.

L'aplicació del 155 ha significat endarreriments en el pagament de compromisos a entitats del tercer sector i a projectes que afecten directament la vida de les persones. Una part molt important de la feina que hem fet aquest primer mes i escaig ha sigut posar al dia tots els projectes aturats del Departament: hem convocat el Consell de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania, hem desbloquejat el pressupost del Servei

d'Ocupació i hem signat contractes de serveis socials per un volum de 800 M€.

Malgrat el 155, hem aconseguit complir els compromisos de país gràcies a un sobre esforç de tots, treballadors i equips del Departament, però també al sobre esforç de les entitats del tercer sector i els ens locals, que han fet sacrificis que els vull reconèixer. Si hem evitat que el 155 generi patiment a les persones, és degut a aquest sobre esforç.

L'ESQUEMA DEL PLA DE GOVERN DE LA XII LEGISLATURA I L'OBJECTIU GENERAL DEL DEPARTAMENT

És evident que les polítiques del Govern i les del Departament que coordino aniran orientades a resoldre i afrontar tots aquests reptes. Els eixos del Govern són aquests:

- 1. Un **país cohesionat amb drets i oportunitats** per a tothom.
- 2. Una **economia pròspera, responsable i sostenible**. Per un **nou model productiu** i una **fiscalitat justa**.
- 3. Una **societat enfortida democràticament, lliure i justa**. Per una **governança compartida**.
- 4. Una Catalunya **oberta al món**.

En tots aquests eixos, el Departament de Treball, Afers Socials i Família hi té accions i responsabilitats. Les polítiques actives d'ocupació, la renda garantida, els serveis socials, la promoció de l'autonomia personal, les polítiques per a les famílies i les polítiques destinades a atendre les persones més vulnerables, van orientats a garantir drets i a generar oportunitats per a tothom. Les polítiques de treball i d'inspecció, el treball en l'economia social, cerquen facilitar la transició a una economia pròspera i responsable. La lluita per la igualtat, l'atenció a la infància i la joventut, la defensa dels drets LGBTI, el treball en la diversitat o la lluita per la igualtat de gènere, enforteixen la nostra societat, la fan més lliure, més justa. Una societat on les persones tinguin la possibilitat de tirar endavant el seu projecte de vida encara que tinguin una discapacitat o siguin persones dependents, això també la fa més lliure i més justa. La diversitat de la nostra societat, amb persones vingudes de gairebé totes les nacions i els estats del món, amb creences de tot tipus i que parlen més de 300 llengües, forma part també d'aquesta Catalunya oberta al món.

L'OBJECTIU CENTRAL DEL DEPARTAMENT

L'objectiu central del Departament és apoderar les persones al llarg de tot el seu cycle vital, és posar les persones al centre de les polítiques socials i de treball.

Volem trencar amb un sistema de protecció social orientat a col·lectius o unitats de serveis. El nostre objectiu és evitar que un canvi en la situació d'una persona signifiqui quedar fora d'un circuit de protecció en espera que entri en

un de nou. Els serveis han de ser un continu assistencial, sense buits entre les intervencions socials, que portin a fer que aquesta persona pugui desenvolupar el seu projecte vital.

A més, els serveis de protecció han d'integrar els serveis socials, els ocupacionals i els de protecció de la salut. Ratifico el compromís del Departament de Treball, Afers Socials i Família en el Pla interdepartamental d'atenció i interacció social i sanitària (PIAISS), perquè els serveis socials i els sanitaris operin conjuntament i posin les persones al centre de l'atenció. Cal avançar més en la millora de l'atenció sanitària en les residències, en la coordinació per millorar la prevenció en l'àmbit de la salut mental comunitària, en la integració tant de sistemes d'informació com de carteres conjuntes, en l'atenció domiciliària. En la mateixa línia, volem seguir l'enfortiment de la cooperació amb altres departaments, i de manera molt destacada amb el d'Ensenyament.

Un dels objectius prioritaris de tot el sistema de protecció és reforçar els serveis preventius. Amb el suport del Departament, i en el marc d'un nou pla estratègic de serveis socials, estem oferint als ens locals el Contracte programa 2017-2019, per construir conjuntament la possibilitat d'ampliar la plantilla dels equips bàsics d'atenció social en més d'un 30%. Estem treballant en mesures concretes per al nou Contracte programa 2020-2023 per dotar de més i millors eines de treball i suport professional als i les professionals d'aquests equips, que han estat sotmesos a una gran pressió per l'impacte de la crisi socioeconòmica.

Hem d'orientar les actuacions professionals a donar suport en l'apoderament i autonomia de les persones, amb orientació comunitària, perquè puguin fer efectiu el projecte vital de cadascuna d'elles, prioritzant l'atenció en el seu entorn habitual, en detriment de solucions institucionalitzadores, segregadores de l'entorn comunitari. Per tant, hem d'enfortir la xarxa primària bastint una autèntica atenció primària de serveis socials. Prevenir abans que actuar en una emergència social. Apoderar en lloc de cronificar. Hem de poder envellir al nostre barri i amb la nostra gent.

I això lliga amb totes les polítiques del Departament: la millora de la qualitat del món laboral a través de les polítiques de treball i inspecció, les polítiques actives d'ocupació, les polítiques per a la infància i la joventut, la lluita contra la pobresa, la potenciació de l'economia social i cooperativa, els serveis socials, les polítiques de famílies, les polítiques d'igualtat i contra la discriminació, l'atenció a les persones grans, l'acció comunitària, les polítiques amb què construirem una sola societat des de la seva diversitat. Totes aquestes polítiques tenen un objectiu final: apoderar les persones i evitar cronificar la situació de vulnerabilitat social, sempre considerant que el centre dels serveis és la persona i la família al llarg de tot el seu cicle vital.

EL MOLL DE L'OS, LES ACCIONS POLÍTiques QUE DESTAQUEM

Ara descriuré un conjunt de projectes concrets que impulsarem des del Departament. La intenció és explicar-los d'una forma molt diferent a l'habitual, no ordenats per àmbits i unitats del Departament sinó pel moment del cicle vital de la persona en què incidim. Fer de la persona el centre de les polítiques socials i del treball és un concepte que vull que quedi palès a tota la compareixença i així com la manera de presentar els projectes.

PLA DE MESURES DE PRIORITZACIÓ SOCIAL I POLÍTICA DELS DRETS DE LA INFÀNCIA I DE LES SEVES FAMÍLIES

Durant la nostra infància i joventut, podem tenir situacions de vulnerabilitat i de riscos socials. Més enllà de les intervencions socials que hem de fer quan tenim una emergència social amb un infant o un jove, es pot fer tot una tasca preventiva, des dels serveis bàsics com des dels serveis d'intervenció socioeducativa no residencials que eviten una intervenció que genera un desvinculament de l'infant o el jove de la seva família. Els infants i adolescents són el col·lectiu que, històricament, menys atenció ha rebut per part dels poders públics. Per tal de revertir aquesta situació, dissenyarem un pla d'inversió que apropi Catalunya a nivells europeus pel que fa a la despesa en polítiques dirigides a infants, adolescents i joves. Posarem especial èmfasi en les polítiques de prevenció, atenció i rehabilitació per a famílies en situació de vulnerabilitat, risc social i violència.

L'ADOPCIÓ, CANVI DE PARADIGMA

Per tal com la família és una de les institucions socials d'apoderament dels infants, l'adopció és un dels mecanismes que desinstitucionalitzen la protecció dels menors.

Des del Departament ara treballem per un canvi de paradigma de nou model d'adopció internacional. Des de l'any 1997 fins ara, s'han adoptat més de 16.000 infants a Catalunya, però en els darrers anys només s'han fet 153 adopcions internacionals. Aquesta disminució es deu principalment a la crisi econòmica i a les millores en els sistemes de protecció dels països d'origen. Es preveu que la tendència de futur, molt probablement, serà que l'adopció sigui d'infants amb algun tipus de necessitat especial. Pel que fa a les adopcions nacionals, l'any passat hi van haver 62 adopcions. Si tenim en compte aquestes dades, en el sistema actualment hi ha famílies per als propers 7 o 8 anys. Hem de treballar per promoure el coneixement social d'aquesta nova realitat en el camp de l'adopció amb la modificació del Decret de valoració de famílies sota nous paràmetres i la implementació d'un nou model d'adopció internacional que s'adapti a les necessitats actuals.

FEM GRAN L'ACOLLIMENT: GARANTIM EL DRET DELS INFANTS A VIURE EN FAMÍLIA

La infància és un dels moments vitals on som més vulnerables. A vegades ens veiem en la situació que el Departament s'ha de fer càrrec d'infants per situacions d'emergència social. Un dels objectius és intentar no institucionalitzar l'atenció a la infància, per això volem apostar i fer gran l'acolliment, transformar la protecció institucionalitzada de l'infant en una protecció comunitària, amb un entorn familiar.

Actualment a Catalunya hi ha gairebé 700 famílies acollidores amb les quals conviuen prop d'un miler d'infants. Però encara en necessitem més, especialment per a grups de germans o infants amb malalties greus i discapacitats. La nostra determinació és que tots els infants més petits de 6 anys del sistema de protecció tinguin l'oportunitat de viure en un entorn familiar. Amb el Pla estratègic de promoció de l'acolliment familiar hi estem promovent millores, ja que es tracta d'un pla de suport a les famílies amb actuacions de sensibilització cap a la ciutadania per crear cultura de l'acolliment al nostre país.

SERVEI D'ORIENTACIÓ I ACOMPANYAMENT A LES FAMÍLIES

Creiem que la millor garantia de drets dels infants i dels joves és la família en tota la seva diversitat, com les famílies *monomarentals*, cada cop més freqüents. El Servei d'Orientació i Acompanyament a les famílies (SOAF), com a servei d'orientació i suport de caràcter preventiu i universal per a les famílies, té la finalitat d'acompanyar-les en la millora del seu benestar personal, familiar i social. Actualment hi ha 21 SOAF que han atès 2.400 famílies.

Estem treballant perquè un cop es tinguin els indicadors d'avaluació del Pla pilot, s'acabarà de definir el model i posteriorment es negociarà amb l'FMC i l'ACM la seva implantació territorial i el seu finançament. Alhora es proposa consolidar el SOAF en relació amb les àrees bàsiques de serveis socials, com a servei de suport dels serveis socials bàsics.

PLA INTEGRAL D'ATENCIÓ, ACOLLIDA, PROTECCIÓ I INTEGRACIÓ D'ADOLESCENTS I JOVES MIGRANTS SENSE REFERENTS FAMILIARS

Continuant el cicle vital on actua el Departament, tenim uns infants, adolescents i joves migrants sense referents familiars que estan arribant al nostre país. El fenomen d'infants i adolescents que emprenen sols un procés migratori cap als països europeus està creixent exponencialment. L'any 2017, es va doblar l'atenció a adolescents estrangers respecte al 2016, i dins del

sistema de protecció a la infància i adolescència se'n van atendre uns 2.000. Durant el 2018, la DGAIA ja ha atès més de 2.160 adolescents i joves migrants sense referents familiars, que suposen més del 50% dels nois i noies atesos en el sistema de protecció de la DGAIA.

En aquest sentit, estem creant dispositius de protecció d'emergència per tal d'atendre les seves necessitats just en el moment d'arribada, estem redissenyant els centres d'acolliment perquè combinin la protecció amb la generació d'oportunitats formatives i laborals, i alhora estem potenciant nous recursos de transició a la vida adulta.

PLA NACIONAL DE JOVENTUT DE CATALUNYA 2030

Continuant amb el cicle vital, quan comencem els primers anys de l'etapa adulta afrontem nous problemes. L'Enquesta de la joventut de Catalunya del 2017 constata diversos fenòmens que afecten el col·lectiu de persones joves, com el manteniment de la precarietat laboral i de la sobrequalificació, la problemàtica en l'accés a l'habitatge, el pes que té la transició educativa en la resta de transicions o les desigualtats produïdes pel lloc de naixement o l'origen social. Per tal de donar resposta a aquestes situacions, treballarem per consensuar amb tots els agents implicats el Pla nacional de joventut 2030 com a eina fonamental per establir i abordar els reptes vinculats a la població juvenil per a la propera dècada. Sabem que hi ha responsabilitats que són pròpies del Departament, però els reptes i les polítiques de joventut no els hem construir sols, si realment creiem que l'apoderament de les persones s'ha de fer juntament amb les entitats juvenils: són entitats que cada dia estan formant, cohesionant i ajudant milers de joves.

CAMPANYA DE CONTROL DEL FRAU EN LA CONTRACTACIÓ TEMPORAL

Un dels problemes que té el mercat laboral és un excés de temporalitat; els que més el pateixen són els treballadors joves. La contractació temporal, que és considerada un indicador de precarietat laboral, és utilitzada de forma massiva en l'actual model de relacions laborals. A Catalunya, més d'una de cada 5 persones treballadores és temporal i més de 2 de cada 3 joves tenen aquest tipus de relació laboral.

Una de les eines que té el Departament és la Inspecció de Treball. Amb l'objectiu de revertir les situacions de frau, desenvoluparem una campanya d'inspecció per tal de transformar a indefinits els contractes de treball signats en frau de llei. Per a l'any 2018, preveiem iniciar 1.800 expedients d'inspecció.

POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ JUVENIL – GARANTIA JUVENIL

Seguint parlant de persones joves. Un dels seus principals problemes és entrar al mercat laboral en condicions de qualitat. És un problema que té el jovent de totes les societats occidentals, i Catalunya no és una excepció. Els joves d'entre 16 i 29 anys representen una de cada 4 persones en situació d'atur amb una taxa d'atur més alta que la resta dels treballadors. Molt més greu és la situació del jovent d'entre 16 i 19 anys, on gairebé la meitat es troba en situació d'atur i, a més, pateixen el fenomen de l'abandonament escolar. És prioritari prendre mesures per millorar la situació sociolaboral del jovent, mitjançant una cartera de serveis ocupacionals adequada als diferents perfils, i amb especial impacte en els més vulnerables.

Dins de la cartera de serveis del SOC volem destacar projectes com **Noves oportunitats**, del qual es beneficiaran uns 2.500 joves d'entre 16 i 21 anys provinents majoritàriament de l'abandonament escolar prematur, i la convocatòria de **projectes Singulars**, pensada per arribar a 5.000 joves. Com a aspecte més innovador d'aquesta cartera, destaquem que a finals d'any publicarem una convocatòria per subvencionar la figura del **Referent d'Ocupació Juvenil**, que farà de pont entre el sistema educatiu i el sociolaboral, amb especial impacte en els municipis amb institut de secundària d'alta complexitat.

XARXA NACIONAL D'EMANCIPACIÓ JUVENIL (XNEJ), COM A XARXA DE XARXES

I més enllà de l'atur, també comptem amb la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, que preveu d'una forma més global l'emancipació dels joves perquè puguin fer el seu projecte vital. La taxa d'atur juvenil se situa en el 20,8% i afecta majoritàriament els nois i noies més joves sense estudis postobligatoris i els joves estrangers. La millora experimentada en bona part dels indicadors sobre la situació laboral de les persones joves encara no es tradueix de manera sòlida en un canvi de tendència respecte a l'emancipació.

Per tal d'augmentar les oportunitats del jovent, consolidarem la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil com a xarxa de xarxes, que no només connecta els serveis i equipaments adreçats al col·lectiu jove en un àmbit territorial concret (comarcal o municipal) sinó que es connecta amb totes les xarxes d'equipaments i serveis de la Generalitat presents arreu del territori, per fer possible l'emancipació juvenil.

PROGRAMA 30 PLUS, PER A LA INSERCIÓ DE PERSONES DESOCUPADES DE MÉS DE 30 ANYS

Al mesura que comencem a avançar en la vida adulta, molts cops creiem que no ens trobarem en situació de vulnerabilitat durant aquest cicle, però això és una ficció. L'atur és una situació que no només pateixen els joves, ni tampoc els treballadors sèniors. Hi ha persones d'entre 30 i 45 anys que, estant en una edat on el risc d'atur és més baix, però que també el viuen. Formen part del que es considera atur tècnic: són treballadors que perden temporalment la feina i que el mercat ràpidament els dona més oportunitats. D'altra banda, tenim persones de més difícil ocupabilitat i que requereixen programes d'atenció personalitzats.

Per tal d'aconseguir la inserció laboral de les persones més grans de 30 anys en atur, hem creat el programa 30 Plus a partir d'un enfocament diferent. El fet de subvencionar la contractació i disposar de prospectors al territori, afavoreix que les petites i mitjanes empreses que necessiten personal es decideixin a contractar-les. Aquesta decisió ve empesa per la subvenció del contracte, la confiança en l'entitat que acompanya la persona aturada en tot el procés i la formació que aquesta rep, totalment adaptada a les tasques que haurà de desenvolupar.

NOU TEMA: LA QUALITAT DEL TREBALL

Com he explicat a l'inici de la compareixença, i és una idea que la Dolors Bassa sempre ha repetit, la millor política social preventiva és el treball. Un mercat laboral de qualitat no només implica sous millors, condicions laborals millors, més productivitat, una trajectòria professional de més qualitat o tot allò que els que provenim del món del treball tenim al cap. També és la millor política preventiva social. Sabem que avui tenir una feina no garanteix no estar en risc de pobresa, i per això la millora de la qualitat del treball és un dels objectius d'aquest Departament.

LA CONCERTACIÓ SOCIAL COM A MODEL DEL MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS

Les darreres reformes laborals són lleis que han ajudat a generar més precarietat.

Tot i que una part important de la legislació en matèria laboral i de Seguretat Social depenen de l'Estat, els agents socials catalans generen normativa en la

forma de convenis laborals i el Departament té un paper destacat en facilitar i ajudar els agents socials a fer aquesta concertació social.

Treballarem per arribar a un acord de bases amb el Consell de Relacions Laborals sobre el model del marc català de relacions laborals. Volem treballar amb els agents socials per lluitar contra la bretxa salarial de gènere, aplicar les mesures previstes en el pla de reforma horària, i establir el salari de referència català i el segell d'empresa responsable.

Altres accions que durem a terme des del Departament per lluitar contra la precarietat del mercat laboral és posar èmfasi amb la formació al llarg de la vida, i el reconeixement de l'experiència professional. No volem que cap persona treballadora no tingui un títol reconegut o una formació professional que l'habiliti.

També volem impulsar la concertació territorial. El proper pas del SOC és fer el desplegament de projectes segons l'acord amb els ens locals i els agents socials de cada territori. No volem cometre els errors del mercat laboral espanyol, que regula i gestiona segons criteris estatals sense tenir en compte que les millors polítiques actives d'ocupació són les de proximitat.

FOMENT DE LA CULTURA PREVENTIVA EN MATÈRIA DE SEGURETAT I SALUT LABORAL

Una part, també, de fer un mercat laboral de qualitat és tenir un mercat laboral segur. Les dades de 2018, entre gener i maig, corresponents al nombre d'accidents de treball acumulat mostren un augment global del nombre d'accidents *in itinere* i del nombre d'accidents de treball en jornada laboral respecte al mateix període de l'any anterior.

També veiem que els índexs d'accidentalitat són procíclics: baixen quan cau l'activitat i augmenten quan es torna a activar el mercat laboral, a diferència d'altres índexs d'accidentalitat, com els de circulació, que a mesura que s'implementen mesures aquests es van reduint en el seu conjunt. Això vol dir que hem d'esmerçar més esforços en la prevenció de riscos laborals. Per reduir els riscos a la feina volem fomentar la cultura preventiva a través de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. L'objectiu és disminuir la sinistralitat laboral a partir de l'establiment dels sistemes bàsics d'avaluació preventiva, inclosos els riscos psicosocials, en format digital interactiu; oferir un curs bàsic en línia de 30 h en prevenció de riscos; analitzar la III Enquesta Catalana de Qualitat i Condicions de Treball de Catalunya i establir-ne un pla d'acció a través dels resultats de Condicions de Treball; fer un seguiment de les mesures del pla estratègic 2015-2020 en el marc de la comissió de seguretat i salut del Consell de Relacions Laborals; impulsar una campanya de difusió del treball segur en el marc del programa "A la feina cap risc", i crear l'espai/museu català de la prevenció de riscos laborals.

PROGRAMES DE SUPORT A LA INSERCIÓ LABORAL DE PERSONES AMB DISCAPACITAT

Apoderar les persones amb discapacitats mitjançant la seva autonomia personal i la capacitat de tenir una feina no només s'aconsegueix fent aplicar la reserva de llocs de treball, on aquí sí que els avanço que la Inspecció de Treball hi esmerçarà esforços. Els centres especials de treball (CET) han de servir-nos com a eines que facilitin la transició d'aquestes persones a una ocupació ordinària. El pressupost anual per a centres especials de treball des de l'any 2011 fins al 2016 per part del Govern espanyol ha estat congelat, i això ha suposat que quedessin fora dels ajuts unes 3.000 persones que treballen en CET.

Malgrat aquest infrafinançament crònic per part de l'Estat espanyol, des del Departament destinem fons propis per ajudar les 15.000 persones amb discapacitat que treballen als CET, a partir de dues línies de suport en funció del tipus i grau de discapacitat. Alhora, hem ampliat el suport als serveis integrals d'inserció per a persones amb discapacitat o trastorn de la salut mental. I iniciem un nou projecte, Línia Innovació, que prioritzarà el finançament de les inversions per a crear llocs de treball per a les persones amb discapacitat que han disposat, en els darrers anys, de menys oportunitats.

EL CODISCAT

El treball amb les persones amb discapacitat per assolir el seu apoderament no només passa per la seva inserció al món laboral, també requereix altres actuacions. Un assoliment clau recent ha estat la constitució del Consell de la Discapacitat de Catalunya (CODISCAT) que ha de permetre situar al màxim nivell de captament institucional les polítiques a favor de la igualtat de condicions i d'oportunitats per a les persones amb discapacitat. Volem avançar, conjuntament amb les federacions, entitats socials i sectors involucrats, en l'aplicació efectiva de la Carta de Drets de la Convenció de les Nacions Unides, i posar per davant el dret a la vida independent i a viure en comunitat.

PROGRAMES DE SUPORT A L'ECONOMIA SOCIAL I COOPERATIVA

Però les oportunitats al món laboral no només són les de les relacions laborals del règim general. Fer que les persones s'apoderin vol dir també que puguin fer un projecte personal que no hagi de passar per una relació laboral tradicional. Tenim alternatives, com l'autoocupació o l'economia social.

A Catalunya hi ha més de 4.000 cooperatives, que han demostrat una alta capacitat de resistència: durant la crisi han sabut sobreviure millor que el conjunt d'empreses.

Per continuar donant suport a l'economia social i cooperativa, volem consolidar la Xarxa d'Ateneus Cooperatius, com a ecosistema territorial de col·laboració publicoprivada per generar emprenedoria col·lectiva, nous projectes cooperatius i llocs de treball en el cooperativisme. Actualment, hi ha 14 ateneus cooperatius a tot Catalunya, amb gairebé 400 entitats que hi participen. Alhora, volem continuar impulsant els projectes Singulars en economia social i cooperativa, que tinguin un alt impacte territorial i sectorial i que abastin tot el territori, i que fomentin la reactivació territorial i siguin generadors d'ocupació en economia social.

Vull afegir que un dels objectius centrals del Departament és començar a treballar les bases de la Llei d'economia social i solidària.

PROGRAMA DE SUPORT AL TREBALL AUTÒNOM

Ens preocupa la supervivència dels projectes d'autoocupació. Més de 13.000 empreses constituïdes per persones físiques s'han donat de baixa el primer trimestre del 2018, i és per això que, a banda d'afavorir la creació de treball autònom, cal vetllar perquè pugui sobreviure i consolidar-se. També és per aquest motiu que volem continuar amb el programa Consolida't, entès com un servei d'assessorament i suport a la millora de les iniciatives empresarials dels treballadors autònoms.

En el darrer any, han participat en el programa més de 500 persones, i d'acord amb l'avaluació realitzada per l'Observatori del Treball i Model Productiu, es demostra que els autònoms que hi participen milloren la supervivència dels seus negocis.

D'altra banda, constituïrem el Consell Català del Treball Autònom per conèixer aquesta realitat, revisar l'actual normativa i avançar en la creació d'un nou model de treball autònom a Catalunya. En el darrer ple del Parlament es va aprovar la creació d'una comissió específica sobre treball autònom, i confio que hi podrem treballar conjuntament.

PACTE NACIONAL PER A LA INTERCULTURALITAT

Seguim parlant del cicle vital i de les persones quan estem en edat laboral. Al nostre país, moltes persones han vingut els darrers anys buscant oportunitats, principalment laborals. Aquestes persones ens han ajudat a fer més gran

Catalunya i ens han enriquit com a societat; alguns han vingut amb les seves famílies, o s'han arrelat aquí i n'han creat de noves. Aquest procés de persones que venen al nostre país continua. El Pacte Nacional per a la Immigració, aprovat el 2008 i amb vigència fins al 2020, va definir les grans línies estratègiques de país per a la gestió de l'acollida de les persones immigrades, orientades cap al procés d'accés a la plena ciutadania.

La immigració continua existint, cada any entren i surten vora 100.000 persones a Catalunya, però ara el tema no és principalment l'arribada. Ara el 50% dels catalans amb nacionalitat estrangera ja fa més de 10 anys que viuen a Catalunya. Ara el tema és com ho podem fer per viure junts els que tenim orígens diferents. Per això plantejem un Pacte Nacional per a la Interculturalitat, que ha de ser l'eina per construir entre tots una societat de gent de tot arreu. Els proposo la interculturalitat no com una ideologia, sinó com una eina. Una eina que té tres peces (inclusió, interacció, reconeixement de la diversitat) que busquen el sentit de pertinença a una mateixa societat.

DESPLÉGAMENT DE LA MENTORIA SOCIAL

Al nostre país també arriben persones no per motius econòmics, sinó perquè en el seu país no es respecten els drets humans. I una de les tres branques de la crisi migratòria són aquests refugiats. A Catalunya hem passat d'una vintena de persones amb dret d'asil a gairebé 1.700 en dos anys. Avui hi ha més de 70 pobles i ciutats acollidores. En aquests darrers dos anys s'ha posat en funcionament la mentoria social del Programa català de refugi, amb 2.600 voluntaris, dels quals n'hem format més de 1.300, i que ha permès arrencar el funcionament de 88 grups d'acollida amb 335 mentors i 220 persones refugiades. L'objectiu és que aquestes persones refugiades s'apoderin, puguin tirar endavant el seu projecte vital i que el principal suport no sigui la institució, sinó la seva comunitat i entorn.

Volem aprofitar aquesta experiència per impulsar el desplegament de la metodologia de la mentoria social més enllà de l'àmbit de refugi, com a eina d'intervenció social que afavoreixi la interacció i la inclusió de les persones.

CANVI DE TEMA, ENTREM EN L'ÀMBIT D'IGUALTAT

Lamentablement, hi ha situacions de risc social que hi són al llarg de tota la vida, per exemple, si has nascut dona o amb una orientació o una identitat sexual no heteronormativa. A la nostra societat encara tenim discriminació per motius de gènere, per motius d'orientació sexual o identitat sexual. A la nostra societat hi ha dones que pateixen violència masclista. Lluitem contra l'heteropatriarcat en moltes de les seves manifestacions.

PLA DE XOC DELS SERVEIS DE RECUPERACIÓ PER A DONES QUE PATEIXEN VIOLÈNCIA MASCLISTA

Una de les més crues realitats que pateixen les dones és la violència masclista, tot i que és només la punta de l'iceberg de tot el conjunt de violències que pateixen les dones pel simple fet de ser-ho. Durant el 2017 hi va haver un increment del 17% de les denúncies interposades als jutjats catalans per violència masclista. Per rebaixar les llistes d'espera i descongestionar els serveis de recuperació de dones víctimes de violència masclista, crearem dos nous serveis d'intervenció especialitzada, posarem en funcionament dos nous punts de trobada i crearem 40 noves places residencials de recuperació. El SOC també està destinant esforços per atendre les víctimes de violència masclista: l'objectiu és l'autonomia de les dones, més enllà dels pisos d'acollida, mitjançant la seva autonomia econòmica i la possibilitat de tenir una feina. El SOC implementa un programa per contractar les víctimes de violència masclista durant tot un any i està formant part dels seus treballadors perquè a tota oficina del SOC hi hagi una persona especialitzada per orientar laboralment dones víctimes de violència masclista. La lluita contra la violència masclista, però, va més enllà del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

LLUITA CONTRA LA BRETXA SALARIAL

Un altre aspecte de la desigualtat i que afecta molt directament un dels àmbits de responsabilitat del Departament és la bretxa salarial i la laboral de gènere. Tot i no tenir la capacitat legislativa, promourem l'establiment de permisos parentals en igualtat de condicions i intransferibles. D'altra banda, on sí que tenim tota la capacitat competencial, establim un sistema de registre de plans d'igualtat de les empreses per fer un seguiment del seu compliment. Promourem el Pacte Nacional per a la Lluita Efectiva contra la Desigualtat Retributiva i la Feminització de la Pobresa i elaborarem un pla de xoc amb els agents socials per promoure avenços reals en la integració laboral i la qualitat del treball de les dones.

I en el marc del Consell de Relacions Laborals de Catalunya, espai que potenciarem com a model de la concertació del futur marc català de relacions laborals, quedarà establert en el seu pla estratègic i en els seus plans operatius, mitjançant la comissió d'igualtat i temps de treball, i de la comissió de negociació col·lectiva, l'elaboració de la Guia per erradicar la desigualtat retributiva de gènere. La guia proposarà un pla d'acció per a les empreses i

clàusules d'ús per a les meses, com a recomanació per a la negociació de convenis col·lectius.

Així mateix, i a través de la Inspecció de Treball, un objectiu principal en la seva planificació anual serà l'anàlisi retributiva de gènere de les empreses, que si es constata suposa una vulneració del principi d'igualtat.

XARXA DE SERVEIS D'ATENCIÓ INTEGRAL LGBTI

La discriminació per orientació o identitat sexual és una de les altres xacres de l'heteropatriarcat que hem de combatre. Seguirem treballant amb la Xarxa de Serveis d'Atenció Integral LGBTI. Durant el 2017 s'ha posat en marxa la Xarxa de Serveis d'Atenció Integral LGBTI, que actualment està formada per 45 punts i que és pionera en l'àmbit europeu.

Treballem perquè l'any 2019 la Xarxa estigui desplegada a tots els municipis de més de 20.000 habitants i als consells comarcals. També està previst que els municipis més petits puguin obrir punts SAI LGBTI.

El suport econòmic es concerta a través del contracte programa per realitzar la formació del funcionariat, per la posada en marxa del SAI, per fer la diagnosi i per redactar el Pla LGBTI de polítiques públiques municipals.

També es dona suport logístic amb la formació a les persones referents dels SAIs LGBTI i de les comissions o taules intramunicipals, així com la formació als càrrecs electes del municipi i de la comarca.

RÈGIM SANCIONADOR DE LA LLEI LGBTI

Som conscients que cal establir un procediment sancionador en matèria antidiscriminatòria LGBTI. D'acord amb la Llei 11/2014, el procediment sancionador que s'ha de desplegar està pensat per fer-ho en el moment en què s'aprovi la Llei en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació.

Aquesta proposta de Llei va ser aprovada per Acord de Govern durant el 2017 i tramesa al Parlament per a la seva aprovació, però amb l'aplicació del 155 se'n avortà la tramitació.

Justament per poder avançar en aquesta matèria —i en d'altres— està previst que es proposi incorporar al Pla de Govern el desplegament d'aquesta Llei, un cop aprovada al Parlament.

No obstant això, hi ha un procediment administratiu sancionador al Decret 278/93. Tanmateix, si no es pot sancionar més, és perquè és molt difícil demostrar un insult o una vexació pública si no hi ha testimonis i perquè de les nou infraccions tipificades a la Llei, dues són infraccions administratives i les altres set, van per la via penal i es trameten al Mossos i a la Fiscalia per delictes d'odi.

RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA (RGC)

Un altre projecte aplicable a diverses fases del cicle vital és la renda garantida de ciutadania. Tot just demà farà un any que el Parlament va donar llum verda a l'aprovació de la Llei que la regula, amb el vot favorable de tots els grups parlamentaris. Constitueix el principal projecte pel qual recordem els dos anys de Govern de la consellera Bassa, i que ara tenim l'encàrrec de desplegar.

La RGC suposa l'establiment d'un nou dret social que millora els nivells d'ingressos de les persones més vulnerables i millora l'ocupabilitat dels aturats de llarga durada.

Actualment estem treballant en el desplegament de la prestació que de moment ha arribat a més de 26.000 famílies (67.000 beneficiaris) i dels complements a les pensions baixes (45.000 pensionistes) i a més de 112.000 persones entre titulars i beneficiaris. També estem impulsant programes de suport a la inserció al mercat de treball de les persones perceptores de la RGC (MARMI, programes d'ocupació juvenil del SOC, contractes programa d'ens locals per a la inserció a empreses, ajuts a la contractació per a l'empresa ordinària o programes de formació i treball).

El llindar de la RGC anirà augmentant any rere any: ara és de 564 euros i el 2020 serà de 684 euros. Es tracta d'un augment molt més gran que els augments del costos de la vida previstos, i això farà que es vagi ampliant l'univers de cobertura i que la RGC sigui una de les principals prestacions del país.

Alhora estem treballant per l'aprovació del Decret de creació de la Comissió de Seguiment i del Reglament que desplegarà els aspectes que preveia la Llei i millorarà la protecció als col·lectius més vulnerables.

La renda garantida és una prestació que cerca l'apoderament. Totes les persones amb capacitat de treballar que reben aquesta cobertura entren en un programa personalitzat d'integració laboral. Volem que aquestes persones no es cronifiquin en la situació de vulnerabilitat i que puguin reinserir-se en el mercat laboral.

NOVA LLEI D'AUTONOMIA PERSONAL DE CATALUNYA I LA GESTIÓ DEL SISTEMA DE DEPENDÈNCIA

Continuem amb com els nostres projectes se centren en les persones i en aquest relat d'intervencions socials que fem durant el cicle vital. A mesura que ens fem grans correm més risc de patir una situació en què podem entrar en una situació de dependència. A Catalunya, a finals del mes de juny, hi ha gairebé 165.000 beneficiaris de la Llei de dependència que reben més 202.000

prestacions. La inversió durant el 2017 ha estat de 1.238 M€, amb una aportació de la Generalitat del 66%; una aportació dels usuaris via copagament del 21%, i una aportació de l'Estat del 13%. Malgrat el dèficit estatal en el seu finançament, un fet que cal destacar és la reducció de la llista d'espera d'accés a residències, que ha passat de més de 24.000 persones el 2016 a 17.800 aquest mes de juny, gràcies a la creació de 3.500 places públiques en els darrers dos anys. Ha augmentat el nombre de les prestacions econòmiques vinculades (un 52% en dos anys), i s'han establert convenis interadministratius per a l'assignació de places a recursos assistencials de titularitat pública total o parcial.

Un dels reptes de la legislatura és fer una nova llei d'autonomia personal de Catalunya que instauri nous models de suport a totes les persones amb limitacions funcionals, que desplegui serveis de proximitat i que permeti valorar el dret a decidir de les persones a envellir dignament. Més enllà de l'atenció residencial i les prestacions al cuidador familiar, cal potenciar la compatibilitat entre l'atenció diürna i l'atenció domiciliària de nova generació. Una atenció que demana la teleassistència avançada, els serveis de teràpia ocupacional i ajudes tècniques al domicili, la figura de l'assistent personal i la cura professional en una lògica del suport i l'autonomia a la pròpia llar.

Per aquest motiu, treballarem per unificar els equips de valoració, i esdevé clau que siguem capaços de construir amb els ens locals i l'atenció primària de salut un nou futur digne per a les persones en situació de dependència.

LLEI D'ADAPTACIÓ DE LA SOCIETAT CATALANA A L'ENVELLIMENT

Continuant el relat vital, no podem oblidar les persones quan ens fem grans. Moltes de les persones a les quals atenem o donem serveis són persones grans. L'objectiu és poder fer un procés d'envelliment respectant el dret de cada u a decidir com viure aquests anys, i facilitar l'envelliment en entorns de proximitat o la seva pròpia casa, garantint-ne l'autonomia personal.

A Catalunya hi ha més d'1,4 milions de persones més grans de 65 anys. El 2050, aquesta xifra es doblarà. Volem incidir en la millora de les condicions de la gent gran amb polítiques destinades a preparar tota la societat per al seu procés d'envelliment a partir de l'aprovació de la Llei catalana sobre l'envelliment. En aquest sentit, parlem d'actuacions transversals a favor de les persones grans en matèria promoció, participació social i institucional, reconeixement de drets, acompanyament en el trànsit a la vellesa i prevenció i protecció contra els maltractaments, una xacra que també s'explica per la solitud no volguda.

EFICIÈNCIA PER ALS SERVEIS SOCIALS AL CENTRE DE LES PERSONES

L'Agència Catalana de Protecció de Social

Quan parlem d'apoderar la persona, també ens referim a no condemnar-la a circuits administratius que li consumeixi esforços, temps i energies que podria utilitzar per desenvolupar el seu projecte vital. Quan parlem de posar la persona al centre de les polítiques del Departament ens referim a reduir el treball de gestió d'informació i de tràmits al qual es dediquen molts treballadors públics i així alliberar energies i hores de feina per treballar en una atenció més personalitzada que atengui les necessitats socials i ocupacionals de les persones.

Per millorar l'eficiència en una de les potes importants de les polítiques de treball i socials de Catalunya, la creació i implementació de l'Agència Catalana de Protecció Social és una peça clau. L'Agència ha de significar dotar-nos d'un instrument de gestió integral de la protecció social per guanyar eficiència administrativa en benefici d'aportar eficiència i retorn social.

El desplegament de l'Agència ha de ser una palanca important per portar a terme la transformació de la gestió de la protecció social a Catalunya. Requerirà la implantació d'un nou sistema d'informació i treballarem per la transformació digital de la protecció social, que no només consisteix a informatitzar processos i compartir informació, sinó que també obliga a una transformació més àmplia en diferents àrees del Departament.

El model que proposem amb l'Agència és una eliminació de molts tràmits, limitar els processos d'interacció que ha de fer el ciutadà a només la fase de lliurament, i un alt grau d'automatització i encreuament de dades que redueixi el temps del ciutadà i dels treballadors públics per gestionar les sol·licituds i validar les prestacions.

L'Agència ha de facilitar l'autoservei de la ciutadania per assolir la tramitació electrònica en la seva totalitat, gestionar l'expedient 100% digital i reduir al mínim els tràmits que han de fer treballadors públics i els ciutadans per gestionar totes les prestacions.

Com tots els projectes del Departament, el volem impulsar aprofitant la força del nostre entorn social i dels ens locals. El seu Consell de Govern està participat per sindicats, patronals, món local i tercer sector.

La digitalització de la intervenció social de proximitat, el Pla de sistemes del TSAF i la valoració de la feina dels treballadors del sector

Vull incloure en la meva compareixença la voluntat de valorar els professionals. Tenim uns professionals que estan preparats, tenen vocació i capacitat de treballar la complexitat. L'obligació del Departament és dotar-los de millors eines –com l'expedient únic: l'historial social de la persona, o la

desburocratització de processos deguda a la implementació de l'Agència Catalana de Protecció Social–, per estalviar-los temps i energies a fi que puguin fer una feina de més qualitat. Això és apoderar-los.

Aquest fet també permetrà compartir coneixement i bones pràctiques entre els professionals del sector. Cal que aprofitem encara més el talent dels treballadors. Ells mateixos estan fent millores contínues en el sistema d'intervenció social, que convé compartir. Per aconseguir-ho, cal actualitzar el Pla de sistemes del Departament, perquè, més enllà de digitalitzar les prestacions, ho puguem ampliar als processos d'intervenció social.

Al mateix temps, també ens ha de permetre actualitzar el Pla de recerca i innovació del Departament, juntament amb les universitats, els centres de recerca, les empreses, el tercer sector social i el conjunt d'administracions públiques. Tenim prou capacitat per potenciar el coneixement social i laboral, i incorporar la recerca i la innovació en els nostres serveis.

La capil·laritat territorial del sistema de protecció social

Tot això exigeix una territorialització capil·lar del sistema de protecció social i de les polítiques de treball al territori. La política d'aquest Departament serà la d'arribar a acords i consensos a l'hora de planificar l'aplicació al territori de les polítiques del Departament. Les direccions de serveis territorials, la integració dels ens locals –ajuntaments, consells comarcals, diputacions– i de les entitats del tercer sector i els agents socials de cada territori seran clau a l'hora de la planificació, en especial en els serveis socials bàsics, que són els que volem reforçar i que fem conjuntament amb els ens locals.

Perquè el sistema de protecció social i el de polítiques de treball tinguin una bona capil·laritat territorial, hem d'aprofitar finestres d'oportunitat. El desplegament de l'estratègia territorial del SOC és una d'elles, els contractes programa amb els ens locals en són una altra, el Pla estratègic de serveis socials constitueix una tercera finestra d'oportunitat.

L'acció social comunitària com a punt de partida de les polítiques socials

Parlant de la capil·laritat territorial, aquesta no prové només del que puguem fer des de les institucions. L'acció comunitària, les entitats, el tercer sector i el món associatiu fan que aquesta territorialització dels serveis socials arribi allà on l'administració no pot arribar. Una tasca preventiva, que eviti l'exclusió social, que integri les persones al seu entorn, es fa en el marc comunitari i en les associacions.

NOVES MANIFESTACIONS DE POBRESA I EL PLA D'ACCIÓ COMUNITÀRIA INCLUSIVA

Vull destacar com ajudem les entitats i les comunitats a fer aquesta tasca preventiva amb els plans d'acció comunitària inclusiva. Tant els plans de desenvolupament comunitari (PDC) com els plans locals d'inclusió social (PLIS) són eines impulsades a fi i a efecte de millorar les condicions de vida de les persones, sobretot d'aquelles més vulnerables. S'impulsen des dels ens locals, amb el suport del Departament, i en bona part els dos plans han estat intervenint simultàniament en el mateix territori.

Per tal de recollir les sinergies creades al voltant d'aquests dos plans, impulsem els plans d'acció comunitària inclusiva d'abordatge comunitari, que fusionen els PDC i els PLIS, amb el repte de generar un espai estratègic que articuli les accions de caire comunitari que tinguin lloc en el territori, teixir bé la relació entre els diferents professionals implicats i teixir la col·laboració entre les administracions.

L'orientació comunitària és clau per abordar fenòmens de pobresa severa com el sensellarisme o la pobresa energètica. Es tracta de dotar de serveis i de facilitats les àrees bàsiques de serveis socials per tal de poder lluitar, conjuntament amb el Govern, amb nous models d'intervenció que vagin més enllà de la política paliativa i l'actuació d'urgència.

AVANTPROJECTE DE LLEI DE FOMENT DE L'ASSOCIACIONISME

A Catalunya no disposem de cap normativa amb rang de llei que reguli els aspectes essencials per al foment de l'associacionisme. Sovint això provoca que les polítiques públiques que es volen impulsar topin amb normatives que n'impedeixen el desplegament o que les limiten perquè no compten amb una visió holística del fenomen de l'associacionisme. És per aquest motiu que impulsarem l'avantprojecte de llei de foment de l'associacionisme per reconèixer les associacions i les seves accions, per fomentar-ne la participació en les polítiques públiques que les afecten, per garantir que disposin d'eines necessàries per encarar la gestió del seu dia a dia i per sensibilitzar l'associacionisme envers la ciutadania.

Conclusió

He intentat fer una descripció dels objectius del Departament, del canvi de filosofia –iniciada per la consellera Dolors Bassa– que hi ha darrere del pas d'uns serveis socials centrats en el proveïdor de serveis a uns serveis socials centrats a la persona. He fet una descripció d'alguns dels projectes que té el Departament aplicats al llarg del cicle vital de les persones, fent, fins i tot en la construcció de la Compareixença, un enfocament diferent al clàssic, no tant

dividit per unitats i àmbits del Departament sinó més centrat en com aquests projectes intervenen al llarg del cicle vital de les persones.

Però la idea principal de la Compareixença és que l'objectiu final que tenim com a societat i país és apoderar persones, fer més forts els febles. Això demana evitar al màxim la cronificació de les intervencions socials i la dependència de prestacions, demana treballar en la prevenció i fer que els serveis socials de proximitat guanyin pes. També demana integrar les polítiques de treball amb les polítiques socials. Demana la col·laboració amb altres departaments com el de Salut, el d'Ensenyament, el de Justícia, el d'Empresa o el de Territori, entenent que la protecció social té molts elements interdepartamentals. Demana entendre que les intervencions socials, la prevenció social i les polítiques d'ocupació són quelcom que hem d'implementar en concertació amb els ens locals, però també amb les entitats del tercer sector, amb els agents socials i amb el teixit empresarial i productiu. Nosaltres, com a Govern, tenim la responsabilitat de coordinar tots aquests actors, tenim la responsabilitat de dur a terme les polítiques de treball i les polítiques socials d'aquest país. Els problemes i els errors que se'n derivin el patiran els ciutadans i és una responsabilitat que assumiré com a conseller. Els èxits, en canvi, són de tots els actors implicats i de la societat catalana.

Per això, benvolgudes diputades i benvolguts diputats, els prego que ens ajudeu en aquesta tasca, que feu la feina de fiscalització i control, que ens ajudeu amb les eines legislatives per poder fer la nostra feina millor. He sigut diputat fins fa ben poc i sé la importància de la tasca que es fa aquí i hi crec. Perquè en tot cas, l'èxit dels projectes del Departament no seran només èxits d'aquest conseller, ni només del Govern: seran èxits socials i també serà un èxit de la feina de control i legislativa del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.